

Telšių Žemaitės dramos teatro aktorė, choreografė JULIJA KNEITIENĖ: „Teatras – mano vaikystės svajonė ir gyvenimo meilė“

Šiomet sukanka 115 metų, kaip Telšiuose viešo lietuviško vakaro metu buvo parodyti pirmieji lietuviški spektakliai. Jubiliejų pažymi ir viena žymiausių Telšių Žemaitės dramos teatro aktorių – choreografė Julija KNEITIENĖ. Ją pokalbiui pakvietė Danutė MUKIENĖ.

– *Pirmiausia norime pasveikinti Jus su gražiu gyvenimo jubiliejumi! Jūs scenoje – nuo vaikystės. Kūrėte ne tik vaidmenis, bet ir pati juos režisavote, dainavote, šokote spektakliuose, koncertuose, buvote spektaklių choreografė, dirbote su meno saviveiklos kolektyvais. Esate sakiusi, kad scenai skiriate apie du trečdalius savo laiko. Kam paskutiniaisiais metais teikiate prioritetą: spektakliuose kuriamiems vaidmenims ar choreografijai ir kodėl?*

– Dėkoju už pasveikinimą.

Choreografija – mano profesija. Iki pat užtarnauto poilsio dirbau choreografijos mokytoja. Trisdešimt aštuonerius metus, pradedant Kultūros mokykla ir baigiant Žemaitijos kolegija, šio meno mokiau studentus. Dabar jau esu senjorė, tad prioritetas, žinoma, skiriamas teatrinei veiklai: vaidinu Žemaitės dramos teatre ir kuriu režisūrines kompozicijas, statau nedidelės apimties spektaklius kartu su bendraamžiais. Šią savanorišką veiklą pradėjau Telšių trečiojo amžiaus universitete ir tęsiu rajono pensininkų sąjungos „Bočiai“ bendrijoje.

Kodėl? Teatras – mano vaikystės svajonė ir gyvenimo meilė. Esu ne kartą sakiusi, kad teatras – tai gėrio ir grožio sala, į kurią vis norisi sugrįžti, kai pavargsti nuo gyvenimo.

– *Telšių Žemaitės dramos teatras skelbia, kad pirmuosius vaidmenis šiame teatre sukūrėte 1975-aisiais. Nuo to laiko tame vaidmenų aruode jų susikauptė apie 50. Kas iš jų labiausiai įsiminė Jums pačiai ir*

Vizijos vaidmuo 1999 m. Keturakio komedijoje „Amerika pirtyje“ (rež. L. Pocevičienė). Vaidina J. Kneitienė. 1999 m. Fotografas nežinomas. Nuotrauka iš Žemaitės draamos teatro archyvo

kodėl, kokius vaidmenis kurti Jums labiausiai patiko, kokius kurdama, Jūsų supratimu, geriausiai galėjote realizuoti save kaip scenos žmogus, aktorė?

– Kiekvienas vaidmuo, kurį kurdama atrasdavau kažką tai naujo savyje kaip aktorė, buvo įsimintinas. Apykvailė ir apykurtė Akulina (spektaklis „Tamsos galybė“, rež. A. Vilimas, 1976 m.) padėjo pagrindus komedijinio personažo kūrimui. Žanos vaidmuo („Sudie ir sveiks, kalėjime“ rež. K. Brazauskas, 1992 m.) buvo artimas tuo, kad nereikėjo stengtis atrodyti „gražiai ir protingai“. Amelikė („Piršlybos“ rež. L. Pocevičienė, 1993–2003 m.) padėjo patirti

„amžinos jaunystės“ pojūtį; šis spektaklis buvo rodomas net 20 metų. Misis Preston („Pasmerkti namai“, rež. Adomaitienė, 1995 m.) ir Vizija („Amerika pirtyje“, rež. L. Pocevičienė, 1999 m.) sudarė galimybę pademonstruoti choreografinius sugebėjimus, o Advokatė („Šventųjų gyvenimas“, rež. D. Žilinskas, 2018m.) – vokalinius. Na o paskutiniu metu vaidmeniu – Anios („Dvi seserys“, rež. D. Žilinskas, 2022m.), manau, galėjau geriausiai realizuoti save kaip scenos žmogus: šiame spektaklyje man teko daug teksto ir fizinio krūvio, lydimo emocijų. Kiekvienas sukurtas vaidmuo man artimas ir brangus, kiekviename slypi mano savasties dalelė.

– *Spektaklio gimimas – kūrybinis darbas. Jūs Telšių Žemaitės dramos teatre esate dirbusi su daugeliu režisierių. Su kuriais iš jų profesinė prasme Jums kurti buvo maloniausia?*

– Būtų neetiška išskirti atskirus režisierius (bendradarbiauti teko net su 14). Kiekvienas jų turėjo savo privalumų ir trūkumų, tiek asmenine, tiek ir profesinė prasme. Iš vieno galėjau pasimokyti režisūrinio darbo patirties, kiti stebino savo kūrybine

Scena iš 2015 m. Telšių Žemaitės dramos teatre pastatytos Žemaitės komedijos „Trys mylimos“ (rež. Jonas Buziliauskas). Vaidina (iš kairės): Julija Kneitienė ir Artūras Butkus

išmone. Šiuo metu mane ypač žavi teatro vyr. režisieriaus Donato Žilinsko nuoširdumas, preciziškumas ir tolerancija.

– *Jei šiandien Jums pasiūlytų statyti spektaklį ir turėtumėt galimybę jame sukurti vaidmenį, koks tai*

(Nukelta i 22 p.)

Scena iš Telšių Žemaitės dramos teatre 1993 m. pastatytos Žemaitės komedijos „Piršlybos“ (rež. Laimutė Pocevičienė). Vaidina (iš kairės): Albinas Bytautas, Vaclovas Butkus, Jonas Lukauskas, Rasa Bytautienė, Rimas Martinavičius, Julija Kneitienė ir Liuda Léverienė. Fotografas nežinomas. Fotoreprodukcija iš RKIC archyvo

J. Kneitienė vaidina Bekampienę J. Buziliausko 2017 m. Telšių Žemaitės dramos teatre režisuotoje Keturakio komedijoje „Amerika pirtyje“. Fotografė Siga Gailiuvienė

J. Kneitienė 2022 m. Telšių Žemaitės dramos teatre D. Žilinsko režisuotame K. Harding spektaklyje „Dvi seserys“. Fotografas L. Kulikauskas

būty spektaklis ir vaidmuo? Koks iš viso yra vaidmuo, kurį paskutiniaisiais metais svajojate sukurti ir kurį sukūrusi galėtumėt pasakyti, kad didžiausia Jūsų svajonė išsipildė?

– Į šį klausimą atsakyti sudėtinga. Sakoma: „Žmogus planuoja, o Dievas juokiasi“. Tikiu tu. Priimsiu visus gyvenimo iššūkius, jei tokie dar pasitaikys. Vilties turiu, tad viliosiu ir laikiu.

– *Kokiuose Telšių Žemaitės dramos teatro repertuare šiais metais esančiuose spektakliuose dalyvaujate, kokių vaidmenis juose esate sukūrusi?*

– Vaidinu Bekampienę Keturakio komedijoje

J. Kneitienė (Šeimininkė Bronė) K. Ostrausko spektaklyje „Vaižgantas“ (rež. Donatas Žilinskas). 2019 m. Fotografė Siga Gailiuvienė

„Amerika pirtyje“ (rež. Jonas Buziliauskas), Digmą Kazio Sajos pjesėje „Anapilin, arba Kavailybės gravitacija“ (rež. D. Žilinskas), Advokatę spektaklyje „Šventųjų gyvenimas“, pastatytame pagal Petro Cvirkos romaną „Frank Kruk“ (rež. D. Žilinskas), Šeimininkę Bronę pagal K. Ostrausko pjesę pastatytame spektaklyje „Vaižgantas“ (rež. D. Žilinskas), Senstančią motiną H. Levino dramoje „Žaidimų aikštė, arba Visi nori gyventi“ (rež. D. Žilinskas) bei Anią K. Harding pjesėje „Dvi seserys“ (rež. D. Žilinskas).

– *Ką Jūs iš paskutiniaisiais metais Telšių Žemaitės dramos teatre vykstančių pokyčių galėtumėt išskirti ir kaip Jūs juos vertinate?*

– Pastaruoju metu aktyviai diskutuojama, ar Telšiams reikalingas profesionalus teatras. Viziją mėgėjų teatrą paversti profesionaliu palaiko dabarti-

Priekyje – Julija Kneitienė H. Levino spektaklyje „Žaidimų aikštė, arba Visi nori gyventi“ (rež. Donatas Žilinskas). 2022 m.

nis teatro direktorius, tam iš dalies pritaria ir rajono vadovybė. Jau yra paskirta keletas naujų etatų, vienas režisierius stato spektaklius tik su profesionaliais aktoriais. Mes, aktoriai mėgėjai, pradedame jaustis esantys tarsi antrarūšiai, žemesnės „kastos“ ir baiminamės, kad jei ši vizija bus įgyvendinta, mums teatre gali nebelikti vietos. Manau, kad reikėtų siekti profesionalumo menine, kūrybine, o ne statuso prasme.

– Jubiliejaus proga linkime Jums sveikatos, daug kūrybingų metų, naujų ir puikių, įsimintinų vaidmenų. Na o ką Jūs šiomet, taip pat svarbaus jubiliejaus proga (sukanka 115 metų kaip Telšiuose lietuviško vakaro metu buvo suvaidinti pirmieji lietuviški spektakliai) palinkėtumėt Telšių Žemaitės dramos teatrui, čia kuriantiems savo kolegoms?

– Tegyvuoja Telšių Žemaitės dramos teatras dar 115 metų! Na o kuriantiems savo kolegoms norėčiau pasakyti: „Su Jumis teatras yra šviesus, spalvotas, kūrybiškas, kupinas meilės, pagarbos, tolerancijos ir harmonijos. Teesie tai šiandien, tebūna tai rytoj ir visada.“

Dėkojame už pokalbį! Dar kartą sėkmės Jums!

Iš kairės: Vaclovas Bartkus ir Julija Kneitienė 2017m. Telšių Žemaitės dramos teatre J. Buziliausko režisuotoje Keturakio komedijoje „Amerika pirtyje“

JULIJOS KNEITIENĖS SUKURTI VAIDMENYS TELŠIŲ ŽEMAITĖS DRAMOS TEATRE

1975 m. Pjereta. „Aštuonios mylinčios moterys“, rež. Regina Ročiūtė-Beresnevičienė.

1975 m. Mėta. „Tėvuko žaislai“, rež. Albertas Vilimas.

1976 m. Akulina. „Tamsos galybė“, rež. Albertas Vilimas.

1976 m. Liuda. „Akvariumas“, rež. Stefa Galkauskaitė.

1977 m. Pjereta. „Aštuonios mylinčios moterys“, rež. Regina Ročiūtė-Beresnevičienė.

1983 m. Rozalija. „Nusikaltėlio šeima“, rež. Antanas Milinis.

1983 m. Skaitovė. „Rekviem beprasmiškai žuvusiems“, rež. Laimutė Pocevičienė.

1984 m. Žmogus. „Mano širdis kalnuose“, rež. Virginijus Vyšniauskas.

1984 m. Ievutė. „Žaldokynė“, rež. Antanas Milinis.

1986 m. Elvyra. „Pijus nebuvo protingas“, rež. Albertas Vilimas.

(Nukelta i 24 p.)

- 1988 m. Skruzdelienė. „Dobilėlis penkialapis“, rež. Gintaras Norkus.
- 1990 m. Ji (Žana). „Sudie ir sveiks, kalėjime“, rež. Raimondas Šilanskas.
- 1990 m. Židikų gyventoja. „Kilti ir kelti“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 1991 m. Lili-Bel. „Keistuolė misis Sevidž“, rež. Kastytis Brazauskas.
- 1991 m. Mona. „Mona“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 1992 m. Maša. „Savižudis“, rež. Kastytis Brazauskas.
- 1993 m. Amelikė. „Piršlybos“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 1993 m. Magužė. „Numanė“, rež. Raimondas Šilanskas.
- 1993 m. Pelytė. „Pifo nuotyčiai“, rež. Kastytis Brazauskas.
- 1994 m. Popova. „Meška“, rež.: Gintautas Babenskas, Laima Adomaitienė.
- 1994 m. Antosė. „Inkilai balkone“, rež. Raimondas Šilanskas.
- 1995 m. Dženi. „Reikia melagio“, rež. Kastytis Brazauskas.
- 1995 m. Misis Preston. „Pasmerkti namai“, rež. Laima Adomaitienė.
- 1995 m. Popova. „Meška“, rež. Laima Adomaitienė.
- 1998 m. Matilda. „Netikėkite savo akimis“, rež. Vidmantas Beržinis.
- 1999 m. Stefanija. „Keturiese vidurnakty“, rež. Ramūnas Kulikauskas.
- 1999 m. Vizija. Keturakis „Amerika pirtyje“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 2000 m. Fernivel. „Tamsioji komedija“, rež. Kastytis Brazauskas.
- 2011 m. Kudlikienė. „Piršlybos“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 2011 m. Pamela. „Orkestras“, rež. Laimutė Pocevičienė.
- 2012 m. Keraitienė. „Pinigėliai“, rež. Jonas Buziliauskas.
- 2014 m. Stefanija. „Keturiese vidurnakty“, rež. Ramūnas Kulikauskas.
- 2015 m. Kyverienė. „Trys mylimos“, rež. Jonas Buziliauskas.
- 2017 m. Bekampienė. Keturakis „Amerika pirtyje“, rež. Jonas Buziliauskas.
- 2018 m. Digma. K. Saja „Anapilin, arba Kvailybės gravitacija“, rež. Donatas Žilinskas.
- 2018 m. Skaitovė. „Žemaitės Lietuva“, pastatyta pagal Žemaitės raštus, rež. Donatas Žilinskas. (Dainų šventės Teatro dienos publicistinis vaidinimas).
- 2019 m. Advokatė. Pagal P. Cvirkos romaną „Frank Kruk“ pastatytas spektaklis „Šventųjų gyvenimas“, rež. Donatas Žilinskas.
- 2019 m. Bronė. K. Ostrauskas „Vaižgantas“, rež. Donatas Žilinskas.
- 2022 m. Senstanti motina. H. Levinas „Žaidimų aikštė, arba Visi nori gyventi“, rež. Donatas Žilinskas.
- 2022 m. Ania. K. Harding „Dvi seserys“, rež. Donatas Žilinskas.

Pirma iš kairės – Julija Kneitienė (Advokatė) ir kiti aktoriai 2019 m. Telšių Žemaitės dramos teatre D. Žilinsko režisuotame pagal Petro Cvirkos romaną „Frank Kruk“ pastatytame spektaklyje „Šventųjų gyvenimas“. Fotografė Siga Gailiuvienė